

הט (ירושלים) 5922-08-25 - חליל מחמד אלהדלין נ' ינון אליה אלחנן לוי

בית משפט השלום בירושלים

ה"ט 5922-08-25 אלהדלין נ' לוי ואח'
תיק חיצוני:

לפני כבוד השופט קרן מילר

מבקש
נגד
חליל מחמד אלהדלין

משיבים
1. ינון אליה אלחנן לוי
2. אברהם

ב"כ המבקש איתן פלג (פומרנץ)
ב"כ המשיב 1 עו"ד אביחי חגיבי

החלטה

1. ביום 28.7.25, בעת ביצוע עבודות על ידי המשיבים, התרחש אירוע טרגי במהלכו נהרג אחיו של המבקש (להלן "המנוח"). נסיבות האירוע שנויות במחלוקת בין הצדדים. המבקש טוען כי המשיבים נכנסו לשטחים השייכים לכפר בו מתגורר המבקש, ביצעו עבודות עפר בלתי חוקיות על אדמות בבעלות פרטית של תושבי הכפר, ותושבי הכפר הגיעו למחות כנגד העבודות. נטען כי המנוח ובנו צפו במתרחש במרחק של כ-40-45 מטר, כאשר לפתע נשמעה יריה והמנוח נפל מדמם, כשלאחר מכן נקבע מותו. המשיב 1 (להלן "המשיב") טוען כי הוא והמשיב 2 הותקפו על ידי ההמון באמצעות עשרות אבנים כאשר הגיעו לבצע עבודות ביישוב כרמל לבקשת המועצה האזורית דרום הר חברון. נטען כי שמשות רכבו ורכב הבאגר שבבעלותו נופצו, וכי המשיבים היו בסכנה מיידית וממשית. המשיב טוען כי בשל הסכנה שחש ירה שתי יריות, האחת לכיוון ימין לעבר "חומת מפגע", והשניה לאוויר. המשיב טוען כי קיימת מחלוקת האם המנוח מת כתוצאה מהירי שביצע.

2. בעקבות האירוע נעצר המשיב והובא בפני בית המשפט ביום 29.7.25, אז שוחרר למעצר בית. בית המשפט קבע כי קיים חיזוק לגרסת המשיב משתי הודעות של עדים אובייקטיביים, וכן קיימת שאלה האם אכן נגרם מותו של המנוח מהירי. ביום 1.8.25 שוחרר המשיב אף ממעצר הבית. בהחלטת

עמוד 1

בית המשפט נקבע כי החשד הסביר כנגד המשיב נחלש, וכי הטענה להגנה עצמית מתחזקת אף מהראיות שהוגשו על ידי "הצד השני".

3. ביום 4.8.25 הגיש המבקש בקשה זו למתן צו לפי חוק מניעת הטרדה מאיימת, התשס"ב-2001 (להלן "**החוק**"). ניתן צו ארעי והבקשה נקבעה לדיון במעמד הצדדים ליום 5.8.25. לדיון לא התייצבו המשיבים ובית המשפט (כב' השופטת ענתבי) נתן צו האוסר על המשיב יצירת קשר עם המבקש ובני ביתו וכן אוסר עליו להטרידם בכל דרך שהיא. כך גם אסר בית המשפט על המבקש לשאת או להחזיק נשק. בית המשפט לא מצא לנכון להורות על הרחקתו של המשיב מהכפר בהעדר פרטים על מקומו המדויק של האירוע.

4. ביום 14.8.25 הגיש המשיב בקשה לביטול ההחלטה מאחר שההחלטה על קיום הדיון לא הומצאה לו.

5. ביום 20.8.25 התקיים דיון בבקשה, אך מאחר שהמבקש לא נכח בדיון נקבע דיון נוסף לצורך חקירת הצדדים. בדיון שהתקיים ביום 28.8.25 נחקרו הצדדים על תצהיריהם והצדדים סיכמו את טיעוניהם. בסיכומיו לא התנגד המבקש לביטול ההחלטה שניתנה במעמד צד אחד ולפיכך החלטה זו מבוטלת. יש להעיר כי המשיב 2 לא הגיש בקשה מטעמו לביטול ההחלטה, ולפיכך החלטת בית המשפט מיום 5.8.25 תמשיך לעמוד על כנה בנוגע אליו.

6. הצדדים מעלים שאלות עקרוניות באשר לאפשרות לתת צו למניעת הטרדה מאיימת בנסיבות העניין דנן. אני סבורה כי יש צורך להידרש לשאלה זו, ונראה כי השאלה שנתרה להכרעה בפני מצומצמת מאוד.

7. ראשית, התברר כי נשקו של המשיב נלקח ממנו, נתון שלא היה ידוע בעת מתן ההחלטה במעמד צד אחד. בנסיבות אלו הסכים המבקש לוותר על צו בעניין זה כל עוד תודיע המדינה למבקש במקרה בו יוחלט להחזיר למשיב את נשקו שבעה ימים קודם לכן, על מנת שיוכל להגיש בקשה בעניין. לפיכך השאלה בעניין זה מתייתרת.

8. שנית, המשיב עצמו הסכים לאיסור יצירת קשר ואף להרחקה מהכפר אום אל ח'יר בו מתגורר המבקש ובו התגורר המנוח. הסכמה זו מיתרת למעשה את מרבית הדיון בבקשה. המחלוקת היחידה שנתרה היא האם יש מקום להרחיק את המשיב אף מהאדמות הסובבות את הכפר.

9. בעניין זה לא שוכנעתי כי יש מקום להיענות לבקשה, גם אם הייתי מניחה שיש מקום למתן צו לפי החוק בנסיבות העניין. הגם שאין מקום במסגרת זו להכריע בעניינים שנחקרים על ידי המשטרה ומצויים בבדיקה במישור הפלילי, הרי שברור שקיימת מחלוקת ממשית בין הצדדים באשר לנסיבות האירוע והאם הן מהוות הגנה עצמית. מהסרטונים שהוצגו לי עולה לכאורה כי המשיב לא כיוון לעבר אדם מסוים ולגרסתו הוא ירה לעבר "חומת מפגע" ובאוויר. אף אין מחלוקת כי המנוח עמד במרחק של כ-40 מטר ממקום עמידתו של המשיב ומקום התרחשות האירועים המרכזי. עובדות אלו משפיעות על המסוכנות הנשקפת מהמשיב, כאשר יש להוסיף ולהזכיר כי נשקו של המשיב אינו ברשותו בשלב זה, וכי הוא הסכים שלא להיכנס לשטחי הכפר. יודגש כי בחקירתו של המבקש לא

טען המבקש לחשש מפני המשיב, אלא דווקא טען כי החשש הוא לפגיעה במשיב על ידי מי מתושבי הכפר.

10. טענה עיקרית של המבקש היא להטרדה מעצם נוכחותו של מי שירה באחיו במקום. גם אם אניח כי עילה זו יכולה לבסס מתן צו לפי החוק, הרי שברי כי האיזון בגדרה יהיה שונה יחסית לאדם שנשקפת ממנו מסוכנות. בעניין דנן לא הובהר השימוש שנעשה על ידי המבקש באדמות הסובבות את הכפר, להבדיל מהכפר עצמו. שני הצדדים מסכימים כי ביום האירוע הגיעו תושבי הכפר למחות כנגד העבודות במקום, אך יש להניח כי אין זה חלק משגרת היום של המבקש. מנגד, הוכח כי המשיב מבצע עבודות במקום מטעמה של המועצה האזורית דרום הר חברון, וברי כי איסור להיות נוכח במקום עלול לפגוע בפרנסתו. בנסיבות אלו נראה כי האיזון בין השיקולים מצדיק להסתפק בהרחקתו של המשיב מהכפר.

11. ב"כ המבקש הפנה להחלטה בעניין מקביל - ה"ט (שלום י-ם) 55432-07-24 **אלעדרא נ' יצחק** (23.7.2024), אלא שדווקא החלטה זו תומכת בהסתפקות בהסכמות המשיב. באותו מקרה דובר על אדם שירה באדם אחר שהרים אבן לזרוק עליו, וזאת מטווח של שני מטר, תוך שהוא מכוון למרכז גופו של אותו אדם ויורה בו ללא ירי אזהרה. למרות נסיבות אלו, הוחלט רק על הרחקתו של היורה מתחומי הכפר בו התגורר המבקש. ניתן להסיק באשר למקרה דנן מתוך קל וחומר.

12. יצוין לבסוף כי עלו טענות שהאדמות שמסביב לכפר הינן אדמות פרטיות. מובן כי זו אינה המסגרת המתאימה לדון בטענה כזו, שהוכחה על ידי המשיב, ויש להעלותה במסגרת ההליכים המתאימים לכך.

13. לפיכך ניתן צו האוסר על המשיב 1 ליצור כל קשר עם המבקש ובני ביתו ולהטרידם בכל דרך שהיא. כמו כן נאסר על המשיב 1 להיכנס לתחומי הכפר אום אל ח'יר. הצו יעמוד בתוקפו למשך 6 חודשים.

14. ככל שמתכוונת המשטרה להחזיר למשיב 1 את נשקו, תודיע על כך לב"כ המבקש 7 ימים קודם לכן. הצדדים ידאגו להמציא החלטה זו למשטרה.

15. **המזכירות תמציא את ההחלטה לב"כ הצדדים.**

ניתנה היום, ז' אלול תשפ"ה, 31 אוגוסט 2025,
בהעדר הצדדים.